

Skolēnu veltījums Latvijai simtgadē
A centenary gift to Latvia from its students



Kas manu tautu dara stipru
What Makes
My Nation Strong

UDK 821.174-93-3
Ka710

Grāmata veidota pēc Latviešu valodas aģentūras izdotā krājuma
„Kas manu tautu dara stipru” kā saīsināts un tulkots izdevums
(Rīga : SIA „Dardedze hologrāfija”, 2018, 168 lpp. ISBN 978-9984-829-57-9).

This is an abridged and translated version
of the compendium **“What Makes My Nation Strong”**,
which was published by the Latvian Language Agency
(Rīga : SIA “Dardedze hologrāfija”, 2018, 168 pages. ISBN 978-9984-829-57-9).

Redaktors *Valdis Rūmnieks*

Tulkotāji *Aija Dvinska, Uldis Balodis*, literārais redaktors *Uldis Balodis*

Projekta vadītāja *Velga Līcīte-Meldere*

Iespriests SIA „IBC PRINT BALTIC”

Maketētājs *Raimonds Ramutis*

Pirmā vāka noformējumā izmantots Taurupes pamatskolas Mazozolu filiāles

9. klases skolnieces Solvijas Robežnieces zīmējums

Editor: *Valdis Rūmnieks*

Translators: *Aija Dvinska, Uldis Balodis*, edited by *Uldis Balodis*

Project director: *Velga Līcīte-Meldere*

Printed at SIA “IBC PRINT BALTIC”

Layout: *Raimonds Ramutis*

The front cover illustration uses the drawing of a 9th grade schoolgirl
from the Mazozolu branch of Taurupe Elementary School, Solvija Robežniece

ISBN 978-9984-829-61-6

© Latviešu valodas aģentūra, 2019

SATURS / CONTENTS

Priekšvārds / Preface	4
Valdis Rūmnieks (redaktors / editor)	9

LITERĀRIE DARBI / LITERARY WORKS

Justīne Dižpētere	12
Jasmina Paškauska	17
Uvis Priede	17
Marta Kursinska	19
Gabriela Kostigova	20
Sofija Elisa Balode	20
Elizabete Zarija	23
Irbe Karlsone	25
Samanta Ozola	27
Evelīna Balode	31
Elīna Zvejniece	32
Margarita Jauģiete	34
Dāvis Cīrcāns	34
Jonatans Siders	36
Ina Jajus	36
Arīna Muravjova	38
Ance Martinsonē	41
Elīze Anna Buša	43
Normunds Kaulakans	45

ZĪMĒJUMI / DRAWINGS

Solvija Robežniece	1
Elizabete Avotīja	4
Keita Līdace-Dobroļubova	8
Krista Gabriela Roba	10
Nikola Šikova	16
Aleksandra Visočina	18
Karolina Lavrenkova	22
Zlata Pancerko	24
Himēna Dzene	26
Anna Marija Katuņina	28
Anna Nariškina	30
Daiga Kalnīga-Laksa	35
Lerika Freimane	40
Dita Dembovska	42
Milena Keistere	44
Jānis Lagzdīņš	47

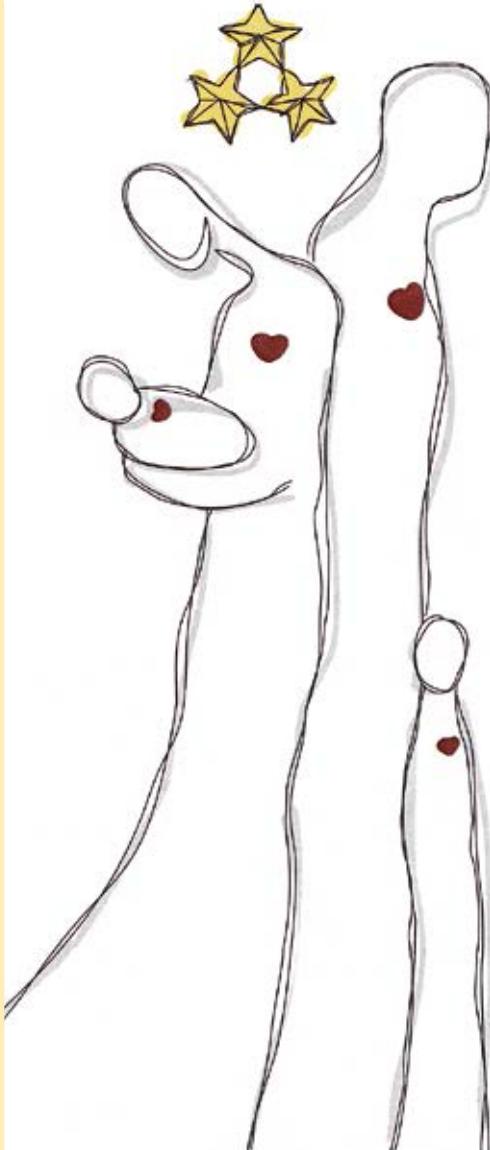
Radošo darbu krājums „Kas manu tautu dara stipru” ir Latviešu valodas aģentūras un Latvijas skolēnu, kā arī latviešu skolu ārvalstīs dāvana Latvijas valsts simtgadē.

No 2008. gada Eiropas Valodu dienā – 26. septembrī – Latviešu valodas aģentūra izsludina literāro darbu un zīmējumu konkursu, kura mērķis ir apzināties Latvijas spēka un stipruma avotus, popularizēt latviešu valodu, sekmēt valodas kā vērtības apzināšanos un stiprināt nacionālo pašapziņu.

Šo gadu laikā būtu grūti atrast kādu skolu Latvijā un latviešu skolu pasaulē, kas nebūtu piedalījusies kādā no konkursiem. 2017. gada konkursā piedalījās gandrīz 900 skolēnu no Latvijas un latviešu skolām pasaulē.

Izsludinot konkursus, rūpīgi domājam par radošo darbu tēmām, kas aicinātu jauno paaudzi būt līdzatbildīgiem par savu zemi un tautu. Brīvības cena, kādu Latvija ir maksājusi par valstisko neatkarību, aicina mūs nebūt vienaldzīgiem pret Latvijas likteni un rosina katram apzināties savu nozīmi tās veidošanā. Ir prieks, ka, lasot darbus, izjūtam piederību, atbildību un spēku, kas virzīts uz to, lai Latvija plauktu un zeltu.

Cik gan daudz skaistāka būs mūsu zeme, skanīgāka latviešu valoda, vienotāka un stiprāka tauta, ja mēs katrs sev uzdotu šo jautājumu: **ko labu es varu darīt Latvijai?**



Elizabete Avotīna,
Ķeguma komercnovirziena skolas 12. klase

This collection of essays entitled "What Makes My Nation Strong" is a gift to Latvia on its centenary, presented by the Latvian Language Agency and students from public schools in Latvia and Latvian schools abroad.

Since European Language Day on September 26th, 2008, the Latvian Language Agency has sponsored an annual competition for students from Latvian schools in Latvia and abroad. These competitions are organised with the goal of promoting the use of the Latvian language, inviting participants to reflect upon potential sources of strength and empowerment in Latvia as well as working to raise awareness of the value of our national language and culture.

Since then almost every school in Latvia and every single Latvian school abroad have participated in our creative writing competitions. In 2017, a total of nearly 900 students in Latvia and other countries submitted their essays.

Every year we carefully weigh possible topics for each annual competition, in order to arrive at a topic that will motivate young people to reflect upon and cultivate a sense of shared responsibility for our country and its future. The significant price paid by the people of Latvia for their national independence demands that we, the members of the current generation, show that we care and play an active role in shaping our country's future. It is a joy to read these essays, which express

a feeling of belonging, responsibility and dedication to contribute to the future success and prosperity of Latvia.

We can easily imagine how beautiful our country could be, how vibrant its language and empowered its people could be, if each and every one of us asked ourselves this one simple question: **What can I do for Latvia?**

We have selected excerpts from the many essays submitted to this competition, which serve as pieces of a puzzle, each in its own way delivering a message about our actions, thoughts, hopes and dreams that can make this country a better place and contribute to the well-being and happiness of all the people of Latvia.



May our thoughts, creativity and work be the shining stars of Latvia's success!

This is the fondest wish of the Latvian Language Agency to everyone who reads this essay collection! We are grateful to all of the participants and their teachers for their contributions and support for the publication of this book.

Krājumā apkopoto darbu fragmenti ir kā vēstījumi – arī ar mazajiem ikdienas darbiem, labajām domām un cerībām par sapņu piepildījumu mēs varam padarīt savu Tērvēzi skaistāku un tās cilvēkus laimīgākus.

Lai mūsu domas un darbi atmirdz kā zelts Latvijas zvaigznēs!

To ikviensam šī krājuma lasītājam novēl arī Latviešu valodas aģentūra, vienlaikus pateicoties konkursa dalībniekiem un skolotājiem par atsaucību un ieguldījumu krājumu tapšanā.

Skolēnu patriotisko un radošo darbu sērijā ir izdotas vienpadsmit grāmatas.

- „Mana valoda ir mans gods” (2009)
- „Iediedzies par savu tautu, valsti un valodu!” (2010)
- Mana valoda ir mans gods. My Language: A Matter of Honour for Me. Ma langue est mon honneur” (2010)
- „Ko, Latvija, Tev varu dot?” (2011)
- „Starp tevi un mani ir valoda” (2013)
- „Dzimtas stāsti. Ar saknēm Latvijā” (2014)
- „Latvija, es esmu Tavs bērns” (2014)
- „Mani septiņjūdžu zābaki stāv kaktā ar putekļiem aplāti” (2015)
- „Kā var mācīties citu valodu? Protot savu valodu” (J. Peters) (2016)
- „Labi vārdi sirdi silda” (2017)
- „Kas manu tautu dara stipru” (2018)



Vairāk par izdevumiem var uzzināt Latviešu valodas aģentūras mājaslapā www.valoda.lv (<https://valoda.lv/gramatas/radoso-darbu-krajumi/>).

A total of eleven books have already been published in our student creative writing series.

- "Mana valoda ir mans gods" ("My Language: A Matter of Honour for Me") (2009)
- "Iededzies par savu tautu, valsti un valodu!" ("Shine like a star for your nation, country and language!") (2010)
- "Mana valoda ir mans gods. My Language: A Matter of Honour for Me. Ma langue est mon honneur" (2010)
- "Ko, Latvija, Tev varu dot?" ("What Good Can I Bring You, Latvia?") (2011)
- "Starp tevi un mani ir valoda" ("Between You and Me There Is a Language") (2013)
- "Dzimtas stāsti. Ar saknēm Latvijā." ("Family Stories Through Generations. Roots in Latvia") (2014)
- "Latvija, es esmu Tavs bērns" ("I Am a Child of Yours, Latvia!") (2014)
- "Mani septiņjūdžu zābaki stāv kaktā ar putekļiem apkāti" ("My Seven-League Boots Now Collect Dust In the Corner") (2015)
- "Kā var mācīties valodu? Protot savu valodu. J.Peters" (2016)
("How to Learn Another Language? By Mastering Your Own Language. J.Peters")
- "Labi vārdi sirdi silda" ("Good Words Warm the Heart") (2017)
- "Kas manu tautu dara stipru" ("What Makes My Nation Strong") (2018)



More information about these publications is available at the Latvian Language Agency (*Latviešu valodas aģentūra*) homepage: www.valoda.lv

Please check under the heading "Grāmatas", and then select "Radošo darbu krājumi".



Keita Lidace-DobroJubova, Alūksnes novada vidusskolas 7. klase

Kas manu tautu dara stipru?

Šogad Latvijai aprit 100 gadu, un Latviešu valodas aģentūra, laikus par to domājot, izvēlējās radošo darbu konkursa tēmu, lai izkustinātu skolēnus no ikdienas reizēm bezrūpīgās sadzīves un mudinātu meklēt dzījākos mūsu tautas un valsts esības slāņos. Tik tiešām – kas manu tautu dara stipru?

Daudzi, protams, bija lūkojušies vēsturē – 1919. gada novembra Rīgas aizstāvju cīņās, barikāžu laikā, daudzajos gadsimtos uzkrātajās tradīcijās, latvju dainās, mūsu brīnišķīgajā latviešu valodā. Citi uzsāvēja mūsu sportistu, mākslinieku un zinātnieku starptautiskos panākumus, un pamatoti – reta tauta spēj būt tik bagāta ar pasaules klases dziedātājiem, akadēmiskās mūzikas izpildītājiem un dažu sporta veidu meistariem. Bet jūsu darbos bija arī neparastāki skatījumi – par to, kā mums nav un kas ir mūsu galvenais ieguvums. Mūsu skaistā zeme – ne mums zemestrīču, ne vulkānu, ne postošu plūdu un viesuļvētru – tā taču ir mūsu bagātība! Varam mierīgi izbaudīt netveramās četru gadalaiku pārejas. Un tāpēc labākie darbi arī bija tie, kur spožā, mākslinieciski profesionālā līmenī redzam Latvijas burvīgo, neatkarotamo dabu. Jūs rakstījāt arī par smagiem jautājumiem, un viens no svarīgākajiem – daudzu mūsu tautiešu aizbraukšana uz citām zemēm labāka darba un laimes meklējumos. Tiek izjauktas ģimenes, tradicionālā vērtību sistēma, un tad nu jājautā: kas ir laime? Vai tiešām pilns maks (konts) ar mārcījām, dolāriem, eiro? Mani ārkārtīgi aizkustināja kāds darbs, kura autore rakstīja par mēģinājumu apvienoties ģimenei tur, svešumā, un par gluži fizisko nespēju dzīvot. Latvija ir mūsu vienīgā laimes zeme, to balsta ikkatrs koks, zāle, zieds. Protams, cilvēki. Un vēl – mūsu attieksme pret valodu. Tātad mūsu lielais darbs – spodrināt un bagātināt mūsu valodu, lai tā ir dzīva, koša un jauneklīga.

Valdis Rūmnieks,
redaktors



Krista Gabriela Roba, Druvas vidusskolas 11. klase

What Makes Our Nation Strong?

This year Latvia celebrates its 100th anniversary. The Latvian Language Agency took this into account when picking a topic for this year's essay competition in the hope that the right topic could take students out of their seemingly carefree everyday lives and push them to dig deeper and explore the more hidden layers of our country and its people. And to truly ask: what makes our nation strong?

Many students actually looked into Latvia's history. They researched the War of Independence and the battles around Rīga in November 1919, the barricades and their defenders during Latvia's second struggle for independence in 1991, our centuries-old traditions expressed even today through our folk songs and our beautiful language. Some students wrote about the international acclaim and achievements of our athletes, artists and scientists, and understandably so, as it is unique for such a small nation to produce such an array of world-class singers, professional musicians and athletes. Some of you, however, found a more unusual way to approach this question: you explored both the things we lack and also those that are our greatest attributes. Nature is beautiful in our country and our country is safe from earthquakes, floods and hurricanes, which is also very valuable! Over the course of the year we can enjoy the almost imperceptible, peaceful passage of the seasons. We found that the best essays were really the ones where you managed to capture the beauty of Latvian landscapes and nature in a creative and professional manner. Some of you touched upon some heavier issues as well, including the fact that many of our compatriots continue moving to other countries in search of work and a better life. Often this leads to the disruption of families and the traditional values system, which leaves us to wonder: what is happiness? Is it really only a wallet full of pounds, dollars or euros? I was really very deeply moved by an essay in which a student described a family's attempt at reunification out there, abroad, and the complete impossibility of living there. For us, happiness is living in Latvia where that joy is supported by every tree, flower, and blade of grass. And, naturally, also the people. As well as our attitude towards our language. This, then, becomes our primary task – to polish and enrich our language, so it may live and stay colourful and youthfully vibrant.

Valdis Rūmnieks
Editor

Skolēnu radošo darbu konkursa

„Kas manu tautu dara stipru”

literāro darbu fragmenti

Mana tauta ir latvieši. Mana tauta ir tūkstoš trīssimt septiņdesmit kilometri auglīgas zemes, mūžam zalojošu mežu un saules apspīdētu pļavu. Mana tauta ir četrsimt deviņdesmit astoņi kilometri, mīti putu mežgīnēm apaustajās jūras vilju takās, kā arī tie no kamoliņa atrisušie diedzīgi, kuri aizrauti līdzi pasaules vējam.

Mana tauta ir sudrabkalts Nameja gredzens, kura vijumos iepīts spēks, drosme un neatlaidība. Mana tauta ir pastalās sietas kājas, kuras uz zemes iekrāso mūziku dejas rakstos. Mana tauta ir dzidrs avota ūdens, kas veldzē slāpes gan tveices pārņemtā vasaras dienā, gan brīdī, kad prāts alkst pēc miera un spirdzinoša domu vēsuma. Mana tauta ir silts zemes klēpis, kurā sakpojas visi zaljie asni, kas vēlas tiekties pretē debesīm. Mana tauta ir dimdošs pērkona negaiss, kurš atsvaidzina saulstaru svelmē uzkarsušo zemi un palaiž nepaklausīgos zibens dēlus izrādīties kautrīgajām mēness meitām. Mana tauta ir Jāņu siers, siets no svaiga govs piena, kura pirmo silto lāsīti saskrien pagaršot ikkatrs, kas vien jau spēj pakustināt mazās kājeles.

Mana tauta ir meža burvība, kurā paslēpts vesels rūku ciemats, ar lāpstu rokā laimi meklēt dudas Sprīdītis, un

koku galotnes sabužina Vēja māte. Mana tauta ir saulriets, ieslēgts mazos sveķu pilienos, kuri zaigo jūras smilšainajā krastā kā nelielas apslēptu dārgumu lādītes, kurām tā vien kārojas tikt atrastām. Mana tauta ir rasas piliens, aizkavējies zāles stiebrā, lai ilgāk pabaudītu ar saules palīdzību paša radīto varavīksnes izrādi. Mana tauta ir ziemas pirmais maigais kraukšķis zem kājām, paslēpies aiz sarmas mirdzošajiem ledus kristāliem. Mana tauta ir simt gadu bāliju un zeltenišu, kuri raduši jauku patvērumu tautasdziesmu rindiņās, kopotās Dainu skapja patvērumā. Mana tauta ir gaismas pils un savas brīvības piemineklis. Mana tauta ir veiklām rokām pīts vainags, kurā daijas jaunavas galvā rudzupuķes, magones un margrietījas uzzied vēlreiz. Mana tauta ir ozollapu vainags, stiprināts ar trīssimt gadu ilgi krātiem paša milzu koka sakņu vijumiem. Mana tauta ir tās tērps, izrakstīts Māras, Pērkona, Laimas un Dieva zīmēm.

Mana tauta ir zelta rudens, kurā katram no krāsaino koku zariem nobirst pa zelta gabaliņam. Mana tauta ir pirmais krokusa zieds pavasarī, izlauzies no sasalušās zemes, lai kautrīgi apsildītu vaigu mirdzošajā, tikko modušās saules gaismā un piemiegstu ar aci, paziņojot, ka jau atkal izturēta auksta un baraga ziema.

Mana tauta ir grozs, pilns krāsotu olu, un šūpošanās līdz pašām koku galotnēm. Mana tauta ir tās sadotās rokas pāri visai Latvijai, kur tik ilgi ar varu pajemtus grožus turējušas svešas. Mana tauta ir Brīvības cīnas, nezūdoša ticība un jau sen šķietami pazaudēts spēks, kurš ar dzirksteļojošu sparu atgriežas brīdī, kad tumšā bezcerībā no debesīm līst eņģeļu asaras. Mana tauta ir uzvaras sauciens pasaulē, kad tās mazākumu atspēko talants, spējas un neatlaidība. Mana tauta ir zirnekļu tīklos ievītas teikas, liepzieda smaržā aizmiršušās pasakas un sakāmvārdi. Mana tauta ir spēcinoša rudzu maize. Mana tauta ir putnu skanīgās balsis no rīta, kuras kā zvani pāršķel visu nakti ilgušo klusumu. Mana tauta ir Vecrīgas ielas, kurās iebruģētas visu galvaspilsētas iedzīvotāju nozudušās domas. Mana tauta ir Gaizīņš, kurš tās lepnuma turēts, slejas pāri pašam Everestam. Mana tauta ir Rainis, Aspazija, Blaumanis, Barons, Čaks, Ziedonis, Vācietis, Ikstena, Belševica un vēl tik daudzi, daudzi, kuru dāvātajos vārdos varam smelties iedvesmu, pašapziņu un jaunu vēlmi cīnīties, augt un radīt tikpat brīnišķus dižgaru darbus.

Mana tauta ir sarkanbaltsarkana mīlestība, kura plīvo debesu zilgmē starp sniegbaltiem pūku mākoņiem.



Mīlestība, kura nav izzudusi pat tumšā, biedējošā negaisā, kad spilgtas uguns šautras sašķel debesis sīksīkos, nesalasāmos puzzles gabaliņos. Kura nav izzudusi pat blāvākajās, drēgnākajās, bezcerīgākajās rudens dienās, kad ikviens necaurredzamo miglu virs zemes sev kā pelēku sejēni aptinis. Mīlestība vēl stiprāka par teikās attēloto Lāčplēsi, par neuzvaramo Kurbadu, vēl gaišāka par saullēktu, kurš spriegtā vasaras rītā atspīd mirdzošajos Gaujas likločos un likteņupes Daugavas dzīlajos atvaros.

Mana tauta ir stipra, un, ja reiz kāds to apšaubīs, stāsies tam pretī nevis ar nežēlīgiem ieročiem, bet gan liesmojošām, gaismu nesošām lāpām rokās. Ne jau asus vārdus izkliegs to mutes, bet gan vienosies kopīgā dziesmā.

Mana tauta esmu es, mazs asns, kurš savas saknes iedzinis dzīji Dieva svētitajā zemē un acis pacēlis pret debesīm. Asns, kurš nebaidās sniegties pretī zeltītai mākoņa malīgai, kaut gan to lauzušas vētras brāzmainās pūsmas un cirtušas lietus šaltis. Un kas gan var būt stiprāks par asnu, kurš nebaidās augt par spīti visam tam.

Justīne Dižpētere,
Elejas vidusskolas
11.a klase

Excerpts from student essays in the creative writing contest "What Makes My Nation Strong?"

My nation are the Latvians. My nation is the one thousand three hundred seventy kilometres of beautiful land, luscious green forests and meadows basking in the summer sun. My nation is the four hundred ninety-eight kilometres of waves in the sea, adorned with white lace, but also little strands of yarn carried off by the four winds.

My nation is the silver ring of King Namejs, which holds hidden strength, courage and tenacity within its designs. My nation is a pair of feet in simple peasant shoes marking the rhythms of music upon the earth with dance. My nation is crystal clear spring water, cool and fresh to quench thirst on a hot summer day or soothe the mind when it seeks peace and a return to stillness. My nation is the warm womb of the Earth, where fresh, green sprouts prepare for their journey upward towards the sky. My nation is the sound of a mighty thunderstorm as it arrives to nourish the earth on a hot summer evening permitting the mischievous sons of lightning to show off in front of the shy daughters of the Moon. My nation is a rich, yellow wheel of Midsummer cheese, made from fresh cow's milk, delicious and inviting from the first moment it's ready, a joy for all ages.



My nation is a magical forest, hiding in it a whole village of little gnomes. There goes the little boy Sprīdītis with a spade over his shoulder, ready to meet the Mother of Winds as she approaches, caressing treetops with her soft hand. My nation is a sunset, long ago captured into minute drops of amber that the sea so generously sprinkles along its shores, where they lie in the sand as small treasures waiting to be found. My nation is a dewdrop on a blade of grass, the one that stayed longer than needed just to catch sight of the rainbow it created, while playing in the sunlight. My nation is the first crunch of winter snow under my feet, the dazzling light of frost crystals all around. My nation is all the farm girls and boys whose stories are sung in the age-old folk songs, written on strips of paper in the oak cabinet that holds the Dainas. A temple of light and a statue of freedom. A flower crown adorning a young girl's head, alive with the colour of poppies, daisies and cornflowers. The mighty crown of an oak tree, held up by its solid, centuries-old roots. A national costume decorated with the patterns of our gods and goddesses – Māra, Pērkons, Laima and Dievs.

My nation is the golden autumn when every tree branch scatters tiny bits of gold. My nation is the first snowdrop in early spring, pushing through the frozen earth to warm itself in the glimmering, early season sunlight just so it can wink at us in the knowledge that it had survived another cold and harsh winter. My nation is a basket of Easter eggs and an Easter swing moving as high as the treetops. My nation is the meeting of warm hands forming a chain across all of Latvia, holding the reins that were once tightly held by strangers. My nation is the War of Independence and the Latvian soldiers, their ceaseless faith and strength, which may at times appear to dwindle yet bursts forth again just as angels from heaven shed tears over a moment of darkest despair. My nation is the happy shout out of victory when its small size is of no significance in the face of its talent, abilities, and dedication. My nation is age-old folk legends and grandma's fairytales wrapped up in the soft fragrance of linden flowers. My nation is the cheerful birdsong on an early morning, cutting like a bright bell through the silence of the previous night. My nation is the network of cobblestone streets in Old Rīga, which still holds the memories of all those who once walked them. My nation is Gaizīņš Hill, which is lifted up even higher than Everest by the pride of our people. My nation is the authors of our classics Rainis, Aspazija, Blaumanis, Barons, Čaks, Ziedonis, Vācietis, Ikstena, Belševica and many, many others, who gave us words

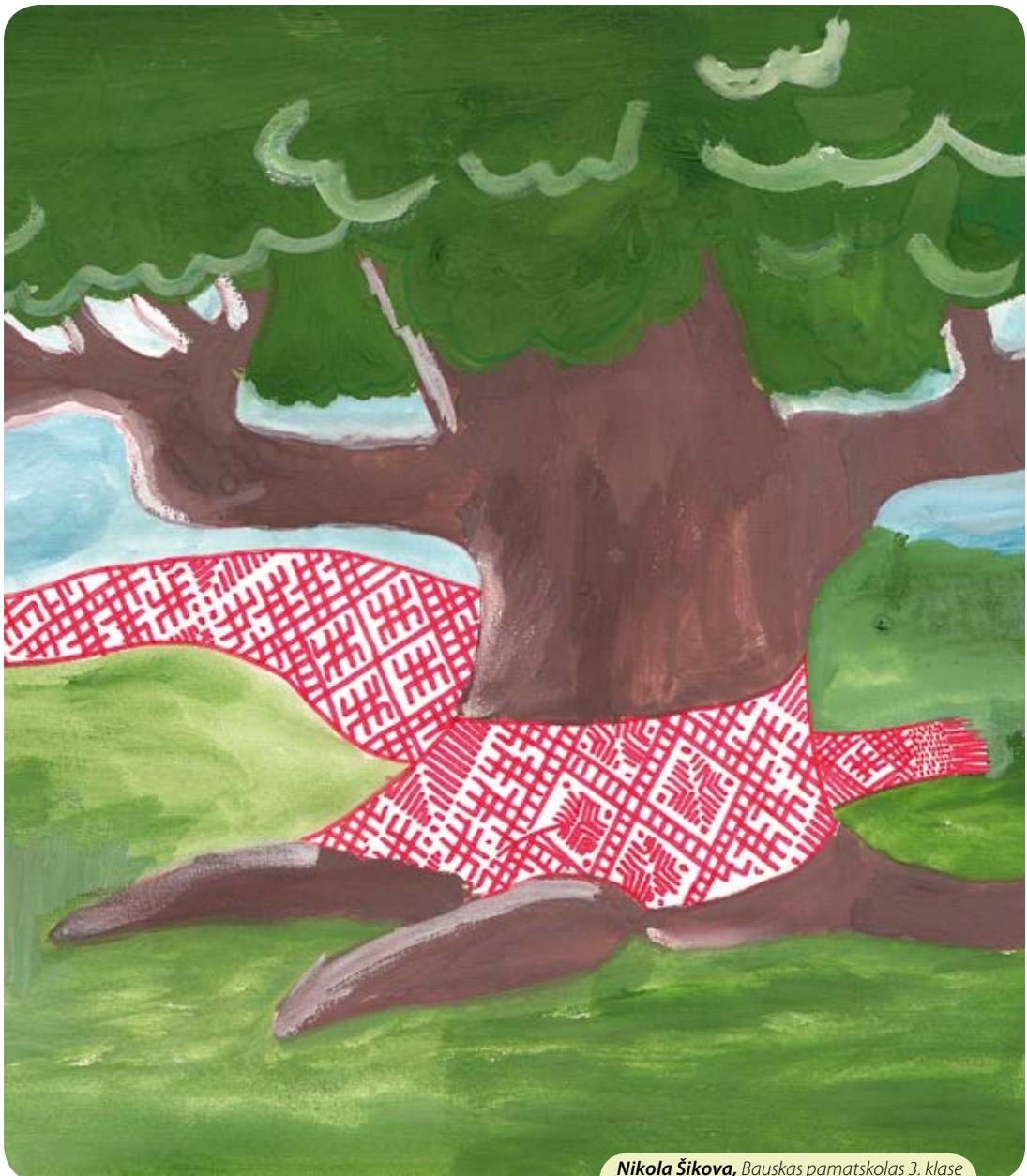
full of meaning, inspiration, confidence and who still inspire us to struggle, grow and create our own masterpieces.

My nation is love painted in the red-white-red colours of our national flag waving proudly against the blue expanse with its soft, white clouds. A love not lost even in the dark, fearful trembling of a thunderstorm when its flashes of fierce lightning slice the sky into countless tiny puzzle pieces. A love that does not die even on cold, dreary, hopeless autumn days when people walk around wrapped in veils of thick, heavy fog. A love stronger than the mythological hero Lāčplēsis, than invincible Kurbads, brighter than the sunrise reflected in the glistening waters of the River Gauja and the deep whirlpools of the Daugava – the river that knows our destiny.

My nation is strong, and if anyone ever doubts that, they will not be met with deadly weapons, but instead with hands carrying fiercely burning torches. Our nation will not shout angry words, but rather unite in song.

My nation is me, a little sprout with roots driven deep into this land blessed by God with my eyes raised up to the skies. A sprout, which is unafraid of reaching for a cloud's golden lining even if it has been battered by harsh winds and lashed by heavy rains. And what can be stronger than a sprout unafraid to keep growing even despite all of that.

Justīne Dižpētere,
Eleja Secondary School, Grade 11A



Nikola Šikova, Bauskas pamatskolas 3. klase

Pie manām senču mājām bija avots. No tā ķēmām ūdeni, dzidru un vēsu, lai no rītiem acis skaidras mazgātu un karstajā pusdienas svelmē veldzētos, un stiprinātu sevi gan fiziski, gan garīgi. Vecvecmāmiņa cepa maizi, brūnu kā Zemgales uzartie tīrumi. Mīlestībā cepta, tā remdēja izsalkumu.

Kas mani dara stipru? Vai tas ir avota ūdens? Maize? Mīlestība? Karavīri, dzīvie un kritušie? Ģimene? Sappi? Jūra? Cilvēks, ikviens cilvēks? Mazs smilšu graudiņš? Es nezinu.

Es zinu tikai vienu: es esmu stipra!

Jasmīna Paškauska,
Dobeles Valsts ģimnāzijas
7. klase

Manas tautas spēks
Kas manu tautu dara stipru?
Mana stiprā ģimene.
Tētis ir spēks,
Mamma ir mījums,
Māsa ir zieds, un es pats esmu prieks.

Kas manu tautu dara stipru?
Visas stiprās ģimenes.
Tās krāšjo Latviju,
Tās spēcina tautu.

Uvis Priede,
Jaunmārupe pamatskolas
1. klase

There was a spring close to my great-grandfather's house. We used to get water there, cool and fresh, so in the morning we could rinse our faces clean, or on a hot summer afternoon feel physically and spiritually invigorated. My great-grandmother baked bread, brown like the the freshly-tilled farmlands of Zemgale. Baked with love, it eased our hunger.

What makes me strong? Is it water from the spring? Bread? Love? Soldiers, both living and dead? Family? Dreams? The sea? People, every person? A small grain of sand? I don't know.

But I know only this: I am strong!

Jasmīna Paškauska,
Dobele State Gymnasium,
Grade 7

The strength of my nation
What makes my nation strong?
The strength of my family.
Father is strength,
Mother is love,
Sister is a flower and me, I am joy.

What makes my nation strong?
All the strong families.
They make Latvia beautiful.
They make our nation strong.

Uvis Priede,
Jaunmārupe Primary School,
Grade 1



Aleksandra Visočina, Daugavpils 9. vidusskolas 10. klase

Mana pilsēta ir vēju pilsēta. Tā ir Liepāja. Mana skola atrodas netālu no Dzintarjūras – Jūrmalas parkā.

Es domāju, ka Latviju stipru dara mūsu tauta. Tie ir visi cilvēki – tie, kuri ir jau aizgājuši debesīs un kuri mums ir blakus Kurzemē, Latgalē, Vidzemē un Zemgalē.

Pagājušajās Lieldienēs es atvadījos no savas mīļās vecmāmiņas. Viņa ir kā varavīksne atmiņās. Pasakas, kuras klausījos vakaros, tautasdziesmas, kuras mācījos, lasot jāņuzāles un vainagus pinot, – tas dara manu tautu stipru. Vecmāmīga visu mūžu paliks atmiņā ar savu darba tikumu un mīlestību pret Latviju.

Vectētiņš bija tas, kurš cīnījās par brīvu Latviju.

Mana māmīja un tētis varēja aizbraukt dzīvot uz Angliju. Kāpēc viņi neaizbrauca? To man pastāstīja Kuldīgas ome. Mamma un tētis mūsu tēvu zemi mīl tik Joti, ka nespēj šķirties. Nekādas pasaules bagātības nevar viņus aizviliināt. Es lepojos ar saviem vecākiem. Viņi ir manas Latvijas bagātība.

Marta Kursinska,
Liepājas Centra sākumskolas

2. klase

 **M**y city is a city of winds. Liepāja. My school is inside Jūrmala Park, very close to the Baltic – the Amber Sea.

I believe it's our nation that makes Latvia strong. It's because of all of our people – those who have already gone to heaven, and those still here with us in Kurzeme, Vidzeme, Latgale and Zemgale.

Last Easter I had to say goodbye to my dear grandmother. She shines like a rainbow across my memories. All those fairy tales I used to listen to at bedtime, the folk songs I learned while gathering flowers for Midsummer garlands – all of that makes my nation strong. I will always remember my grandmother for her hard work and love for Latvia.

Grandfather was the one who fought for an independent Latvia.

My mother and father could have gone away to live in England. Why did they stay? My grandma in Kuldīga explained it to me. My mother and father love their country so much that they could not possibly leave. Nothing in the world, no riches could lure them away. I am proud of my parents. They are the strength of my Latvia.

Marta Kursinska,
Liepāja Centre Primary School,
Grade 2



Varbūt mums vairāk jādāvina prieks? Es esmu priecīga, ja mūzikas skolā vijojspēlē sajemu labu vērtējumu, ja man kaut ko uzdāvina, ja varu satikties ar labiem draugiem un uzrīkot mazu ballīti. Tas man dod spēku.

Esmu bēdīga, ja redzu, ka pieaugušajiem klājas slikti, nav naudījas, nav darba, nevar aizbraukt uz teātri, koncertu. Man vēl grūti spriest, kāpēc tā, bet domāju, ka visi cilvēki būtu pelnījuši dzīvot cienīgi, ne tikai tie, kas dzīvo lielās pilsētās.

Man spēku dod tas, ja esmu darījusi kādam labu. Saviem diviem brājiem un māsiņai es jau mācu zīmēt un rēķināt, bet mans tētis man māca valsi. Māmiņa mums rāda, kā cept pīrāgus, bet vakaros mums lasa pasakas. Tā mēs darām cits citam labu, un visi kopā mēs esam spēks.

Gabriela Kostigova,
Gulbīša pamatskola
1. klase



Vismīļākos spēka vārdus Latvijai mēs veltām Lāčplēša dienā un tās dzimšanas dienā, 4. maijā ar Baltā galdauta svētkiem. Es esmu kā sīks graudiņš latviešu tautas pulciņā, bet ielieku savu daļu tās spēka stiprināšanā ar mazajiem darbījiem. Vienmēr izpildu

skolas uzdevumus, mācos mūzikas skolā, mājās palīdzu vecākiem. Es aizdedzu svecīti brīvības cīnītāju piemīpai, lepojos ar piespраusto karoga krāsas lentīti, lasu par notikumiem un cilvēkiem, kuri veidojuši Latvijas vēsturi. No manas rīcības un visu Latvijā dzīvojošo cilvēku darbošanās valsts kļūst stipra. Latvijā dzīvo dažādu tautību cilvēki, tāpēc kopā draudzīgi jāsadarbojas un jārunā skaistajā latviešu valodā. Man patīk vārdus likt virknītēs, lai veidotos interesants stāstījums, tāpēc iesaistos radošajos konkursos. Es mācos no latviešu tautasdziesmu gudrībām, lasu grāmatas. No sirds ar mirdzumu acīs es dziedu himnu „Dievs, svētī Latviju!”. Spēku es smejoši arī no dabas, jo dzīvoju laukos, un katrs gadalaiks mani uzlādē. Daba negrib, ka tai dara pāri, tāpēc nedrīkst piesārnot zemi un mežus.

Saulīte nekad nav piegurusi, savās zelta pastaliņās staigādama, tāpēc tās gaisma iemirdzas Brīvības pieminekļa trīs zvaigznēs. Sievietes tēls, kas tur šīs zvaigznes, ir kā sargs pār mūsu zemi. No katras pa sirds siltumam, vārdu mīlumam, darba čaklumam un atbildībai lai tiek simtgades ceļā mūsu Tēvzemei kā tās spēka apliecinājums.

Sofija Elisa Balode,
Rencēnu pamatskolas
4. klase

aybe we should give the gift of joy more often? I feel happy when I get a good mark for playing the violin at music school, when I get a gift, when I can meet good friends and throw a little party. It gives me strength.

I feel sad when I see adults who are not doing well, who have no money or job, who can't afford to go to a concert or the theatre. It's hard for me to know still why things are that way, but I think all people deserve to live lives of dignity, not only people who live in big cities.

I take strength from knowing that I've done something good for someone else. I'm already teaching my two brothers and my little sister how to count and draw, but my dad is teaching me how to dance the waltz. Mommy shows us how to bake pies, and reads to us at bedtime. That's how we do good things for each other, and together we become strong.

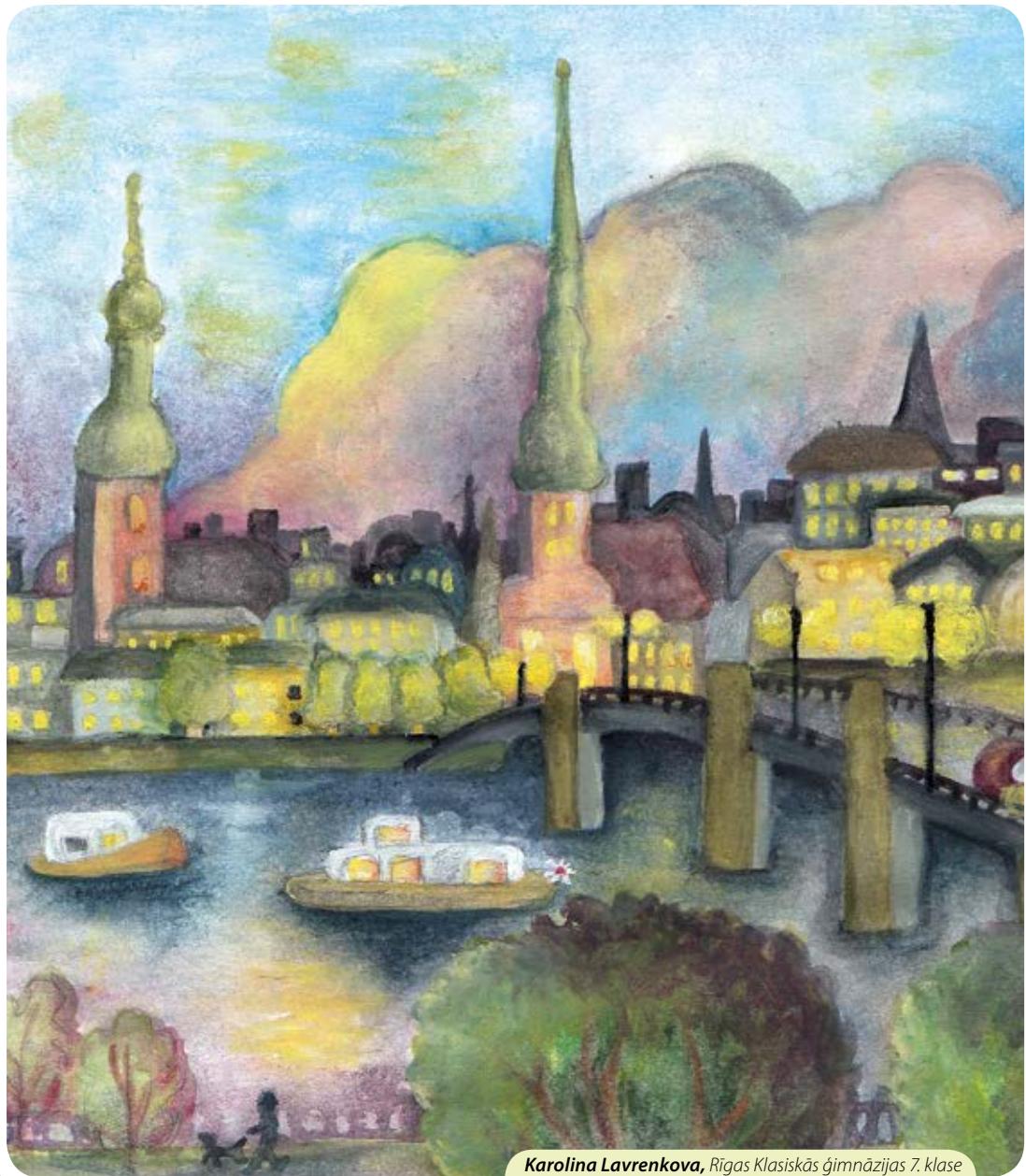
Gabriela Kostigova,
Gulbītis Primary School,
Grade 1

e send our dearest wishes to Latvia on Lāčplēsis Day – the day we remember those who fought for Latvia's independence – and on Independence Day, the 4th of May, which we also call White Tablecloth Day. In the entire Latvian nation, I'm only a tiny grain of sand, but I, too, have helped make it strong with a little effort every

day. I always do my homework, I go to music school, I help my parents at home. I light a candle in memory of the freedom fighters, wear a ribbon in our national colours, read about the events and people that shaped the history of our country. It is through my efforts and those of all of Latvia's people that our country grows strong. People of different nationalities live in Latvia, so we need to work together and speak our beautiful Latvian language. I like to string together words like a necklace forming stories out of them, which is why I like to participate in creative contests. I try to learn from the wisdom contained in Latvian folklore. I read books. I sing our national anthem "God, bless Latvia!" with bright eyes and all my heart. I take strength from nature, as I live in the countryside, where each coming season fills me with new energy. Nature does not want to suffer, so we must not pollute our land and forests.

The Sun never tires from walking around in her golden slippers, and so her rays light up the three stars of our Freedom Monument. The image of this woman holding three golden stars in her upraised hands is like a guardian over our country. Let each of us give kindness from our hearts, love with our words and responsibility and diligence with our work to our Fatherland as an expression of its strength on its hundred-year journey.

Sofija Elisa Balode,
Rencēni Primary School,
Grade 4



Karolina Lavrenkova, Rīgas Klasiskās ģimnāzijas 7. klase

Kamēr vēl zvaigznes mirdz

Mums pieder rīti, pienainā miglā tīti, un naktis, kurās var saskaitīt miljons zvaigžņu taku. Saka, ka katrā zvaigznē vēlēšanās cerība mīt, tāpēc tad, kad tās spīd un pāri horizontam krīt, es zibenīgi vēlos, lai Latvijas tautas dzirksts nemūžam neiznīkst. Lai rudzu asni Tēvzemē dīgst un rupjmaizes kumoss nekad nekļūst vienaldzīgs. Lai tautu meitas danci griež un cīruļputenis pa gaisu sniegpārslas sviež. Lai jājuguns silda mūs, kaut arī zinām, ka drīz jau ziema būs.

Es vēlos, lai mazbērni mani varētu gulēt brīvas Latvijas pieneļu pjavās un ieklausīties sienāžu dziesmu skaņās. Bet pagaidām, lai tas viss paliek cerībās manās. Jo, kamēr Brīvības pieminekļa zvaigznes mirdz, tikmēr man ir mierīga sirds.

Elizabete Zariņa,
Jaunpiebalgas vidusskolas
8. klase



While the Stars Still Shine

We own our mornings, wrapped in soft milky fog, and the nights when a million stars trace their paths across the sky. They say each star holds a spark of hope, so when I see them shine and cast their light across the horizon, I make a quick wish: may the spark of the Latvian nation never die. May rye forever sprout in our land and may the taste of our rye bread never leave us unmoved. May our folk dancers continue to whirl and may sudden April storms toss snowflakes about. May Midsummer bonfires keep us warm, even as we know that another winter approaches.

I wish for my grandchildren to be able to lie down in dandelion meadows in a free Latvia as they listen to grasshopper songs. But for now may these just remain hopes of mine. For while the Freedom Monument's stars still shine, there remains peace in this heart of mine.

Elizabete Zariņa,
Jaunpiebalga Secondary School,
Grade 8



Zlata Pancerko, Laucesas pamatskolas 9. klase

Mēs bieži, domājot par Latviju un tās vērtībām, minam dabas krāšņumu, burvīgo iespēju izdzīvot četrus gadalaikus un tradīcijas. To mums ir pierasts parādīt kā sava veida vizītkarti citiem, bet būtu vērts nedaudz atbrīvoties no šiem jau piepildītajiem zelta pilieniem mūsu sappu upē. Jā, tieši tagad ir tik pelēki laternu stabi un tik sarkana kārklu atblāzma sudraba dubļos! Tagad ir tas laiks, kad varētu būt sniegs, bet tā nav, varētu būt saule, un tomēr tās nav. Mēs skrienam pret vēju un nejūtam sejā sitamies lietus lāses, jo neredzam sev apkārt neko. Rīt varbūt skriesim pēc vakardienas vēja un krītošo lapu zelta, jo tām savs laiks būs zudis kā simtdaja no sekundes jūdzē. Viss ir relatīvs.



Tie esam mēs.

Mēs paši ar savu gribasspēku un ticību, mēs cēlām – asaru pēc asaras, domu pie domas. Mēs cēlām un cejam savu valsti. Tai laikā, kad tumsie kara mākoņi skrēja pāri šīs zemes laukiem, latvji iekšēji juta – drīz būsim kas stiprs un vienots, drīz spēsim paši pār sevi valdīt.

Irbe Karlsone,

*Andreja Eglīša Ľaudonās vidusskolas
8. klase*

When thinking of Latvia and its values and strength, all too often we mention its amazing nature, the wonderful chance to experience all four seasons and our traditions. We are used to showing this as a kind of a business card for Latvia, but isn't it time to free ourselves of these shining visions in the river of our dreams? True, right now is the time when the lamp poles seem grey and dull, but look at the scarlet reflection of the willow trees in the silvery snow! Now is that time of year when we wish for snow, but it doesn't come, when we wish for sun, but there isn't any. We run against the wind, not feeling the harsh raindrops whipping our faces, because we don't see anything around us. Perhaps tomorrow we'll be chasing yesterday's winds and its golden falling leaves, but their time will have passed, like a fraction of a second over the course of a mile. Everything is relative.

That's who we are. With our own faith and willpower, we built it – tear by tear, thought by thought. We built and keep building our country. When the dark clouds of war cast heavy shadows upon our fields and meadows, we, Latvians felt inside that soon we will be strong and united, that soon we will be the rulers of our own land.

Irbe Karlsone,

Andrejs Eglītis

*Ľaudona Secondary School,
Grade 8*



Himēna Dzene, Riebiņu vidusskolas 5. klase

Mans tētis dzīvo un strādā Vācijā. Reiz tētis atbrauca no Vācijas un mums ar mammu teica: „Vai jūs gribētu braukt dzīvot uz Vāciju, jo ilgāk vairs nevaru, ilgojos pēc jums.” Mēs ar mammu tā kārtīgi apdomājāmies un teicām, ka brauksim, jo arī mums bija grūti dzīvot vienām pašām. Protams, visas mantas sakrāmējām un pēc divām nedēļām braucām. Bija Joti ūdens aizbraukta no savas dzīmtās valsts, bet nu tāda ir dzīve. Ceļojums bija garš. Jau iebraucot Lietuvā, mums ar mammu palika tā dīvaini ap sirdi.

Kad bijām Vācijā, sākumā likās, ka viss būs kārtībā. Padzīvojām dažas dienas, un mammai palika Joti slikti, un es arī jutos neomulīgi. Mēs ar mammu gājām uz priežu mežu, lai varētu ieelpot svaigu gaisu. Mamma gandrīz vispār neēda. Kādu vakaru tētis atbrauca no darba, mēs parunājāmies un nolēmām, ka abas ar mammu tomēr brauksim atpakaļ uz Latviju. Mums tēta bija Joti ūdens, jo viņam būs atkal jāsamierinās ar īsām tikšanās reizēm gan Latvijā, gan Vācijā. Es sapratu un sajutu, ka nekad nevarēšu pamest Latviju, kurā esmu dzimusī.

Mēs pasūtījām biljetes un pēc nedēļas braucām prom no Vācijas. Pusnaktī iebraucām Latvijā, un mums ar mammu palika viegli, ka atkal esam mājās. Lai gan valdīja tumsa, mums likās, ka ir gaiša nakts, un mēs cerējām, ka pēc gaišas nakts nāks gaiša diena.

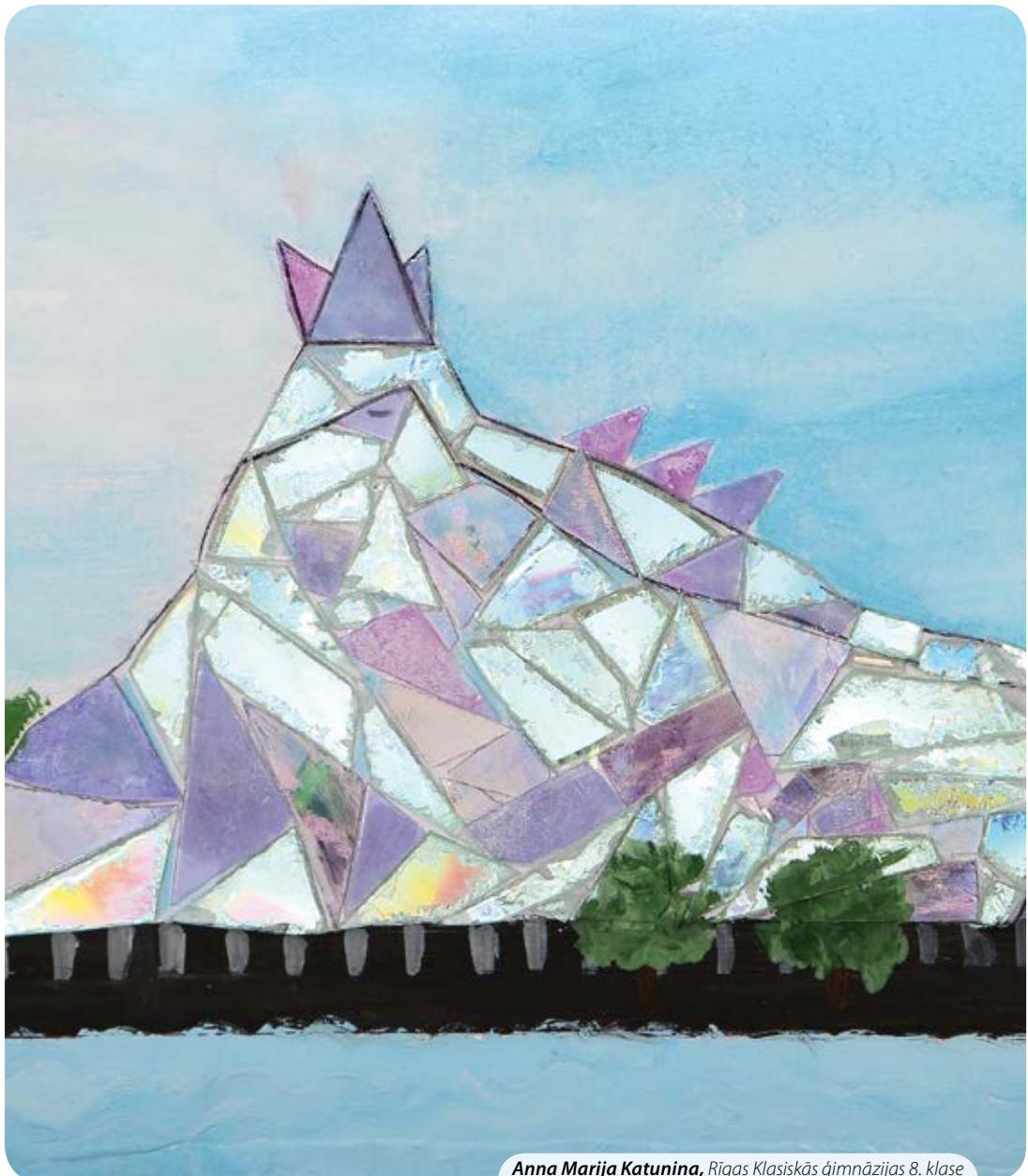


Tikai, Vācijā esot, mēs sapratām, cik daudz esam zaudējušas. Šis zaudējums ir darījis mūs stipras. Es domāju, ka ne tikai mēs esam bijušas šādas izvēles priekšā, ne tikai mēs sāpīgi izjutām Latvijas zaudējumu. Droši vien daudzi atgriezās atpakaļ un kļuva vēl stiprāki.

Ārzemēs ir labi apmaksāts darbs. Bet vai par naudu var pārdot savu dzimteni, savu Latviju? Nenoliedzami arī tai ir liela nozīme. Taču ir lietas, ko par naudu nevar nopirkst: laimi, mīlestību, cieņu un godu. Ja cilvēks ir strādīgs un neatlaidīgs, viņš var atrast darbu arī Latvijā. Ir vēl daudz darāmā, lai mūsu valsts kļūtu arvien labāka un skaistāka. Tā tikai liekas, ka tur, kur neesam mēs, ir labāk: debesis ir zilākas un zāle zaļāka.

Nekas pasaulei nav labāks par mūsu rudzu maizi, jāņusieru un pelēkajiem zirņiem ar speķi. Nekas negaršo labāk par savā piemājas dārziņā izaudzētajiem dārzeņiem, ogām un āboliem. Es nevaru iedomāties, kā tas būtu dzīvot bez Ligo dziesmām, bez Dziesmu un deju svētkiem, bez svecīšu liesmīgām Daugavas krastos, bez latviešu valodas, bez Latvijas.

Samanta Ozola,
Taurupes pamatskolas Mazozolu filiāles
8. klase



Anna Marija Katuņina, Rīgas Klasiskās ģimnāzijas 8. klase

 My father lives and works in Germany. One day when father came home from Germany he asked my mom and me: "Would you like to come live with me in Germany. I can't be without you any longer. I miss you both so much." Mom and I carefully thought about it and then told Father that we're going, because we, too, missed him and it was difficult to live apart for so long. So we packed our bags and two weeks later headed off to Germany. It was really quite sad to be leaving our native country, but such is life. It was a long journey, and already driving through Lithuania both of us got this very strange feeling.

Once we got to Germany, we thought we'd be fine. After just the first few days, mom got physically weaker and weaker, and I kept having this very uncomfortable feeling. Mom started taking me for long walks to a nearby pine forest for fresh air. Mom had stopped eating. Father came home from work one day, we had a talk, and then it was decided that mom and I would go back to Latvia. We felt really sorry for my father, as he would have to get used to seeing us only briefly now and then in Latvia and in Germany again. But I understood that I could never leave Latvia, as it's the place where I was born.

We ordered our tickets and left Germany a week later. It was about midnight when we crossed the Latvian border, but we felt this sudden feeling of lightness and ease, knowing that we're back home. Even though it was dark,

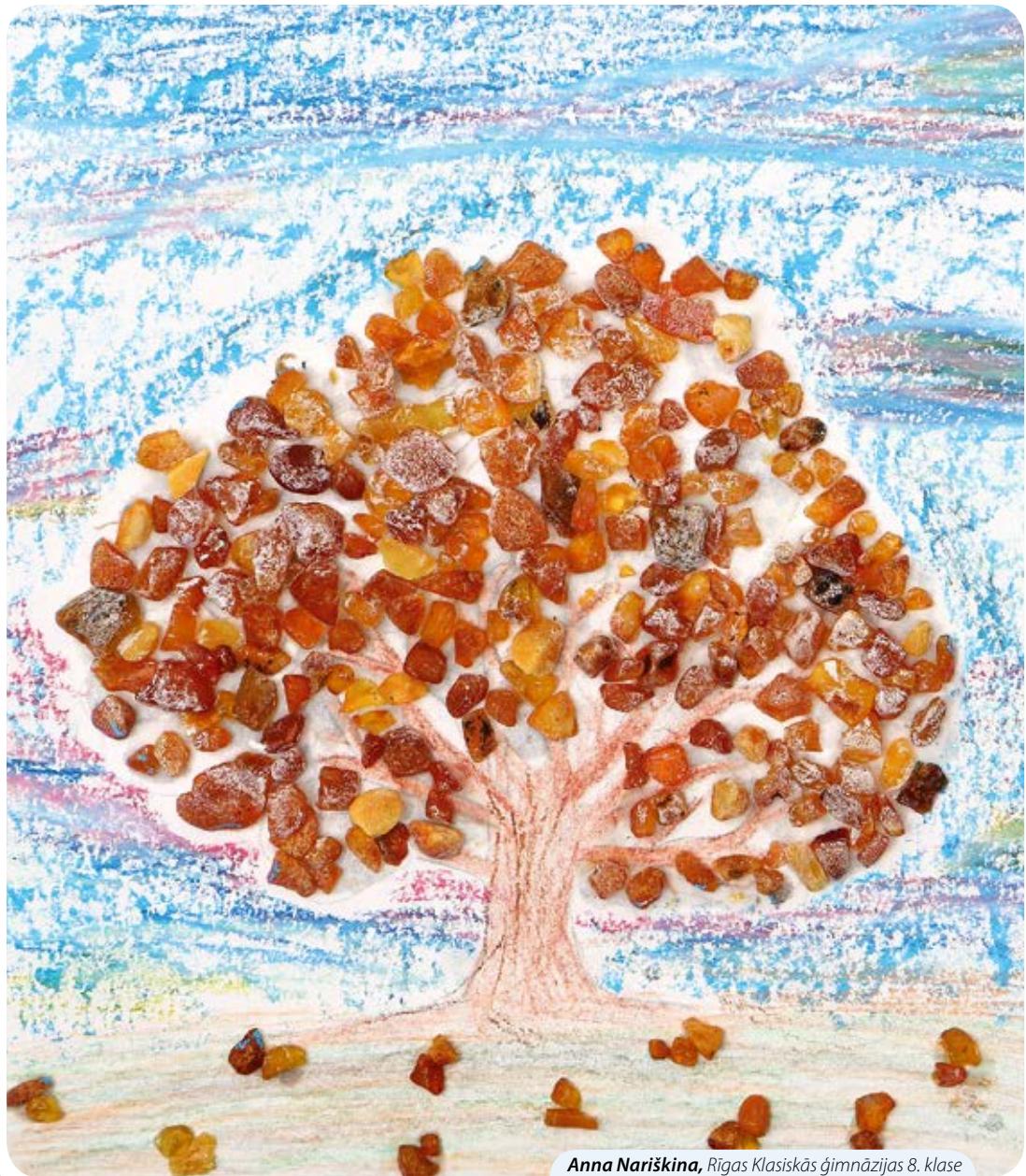
the night felt bright to us, and we hoped that that bright night would be followed by a bright day.

Only in Germany did we understand just how much we had lost. This loss made us strong. I thought about how it wasn't only us who had faced a similar crossroads, it wasn't only us who felt the pain of losing Latvia. Many people probably returned to Latvia eventually and became even stronger.

Work is better paid abroad, it is true. But can you really sell your native country, your Latvia for money? Money is important, no denying. Still, there are things that money can't buy: happiness, love, honour and respect. Anyone who is disciplined and can work hard, will find a job also here in Latvia. There is still a lot to do to make our country better and more beautiful. It only seems like life is better in the places where we are not – that the sky is bluer, the grass is greener.

Nothing in this world beats our Latvian rye bread, Midsummer cheese and brown peas with bacon. Nothing tastes better than vegetables, fruit and berries grown in your own garden. I can't imagine a life without our Midsummer songs, without our song and dance festivals, without a thousand candles lighting up the banks of the Daugava River, without our Latvian language, without Latvia.

Samanta Ozola,
Taurupe Secondary School,
Mazozoli subsidiary school,
Grade 8



Anna Nariškina, Rīgas Klasiskās ģimnāzijas 8. klase

Runāt savas tautas valodā ir sirdsgudrības izpausme. Latviešu valoda tikusi spodrināta ar inteliģences rūpēm tās sākumposmā, bagātinājusies tautasdziešmās un joprojām dzirkst rakstnieku un dzejnieku literārajos darbos, pārvēršas jauniešu lietojumā. Tā rotājas indoeiropiešu valodu saimē un ir spēcīga, skaista, gudra valoda. Kaut to saprastu un mācītos visi tie, kas nāk no citām tautām, bet dzīvo Latvijā. Cik tā dzīvotspējīga, liecina mūsu vēlme to pareizi lietot un izkopt. Ir jāpanāk, ka latviešu valodas saknes top vēl spēcīgākas un zari aicinošāki.

Caur valodu ejam uz saskarsmi, jo Latvijā dzīvo daudzu dažādu tautību cilvēki. Mans aicinājums tiem, kuri vēl nav izpratuši latviešu valodas lomu – ja zem Latvijas saules jūsu tagadējās mājas, mācieties un runājiet manas tautas valodā, jo saskarsmes prasmes ir inteliģences pazīme.

Evelīna Balode,
Rencēnu pamatskolas
8. klase



To speak the language of your nation is a sign of wisdom. The Latvian language was cultivated at its conception, enriched by our songs and still pulses with life in the literary works of our writers and poets, while undergoing a transformation in its use by the younger generation. Part of the family of Indo-European languages, it is a strong, beautiful and clever language. If only everyone who comes from other backgrounds but lives and works in Latvia would learn and speak it, too. Its vitality is only as strong as our desire to speak it properly and develop it. We must strive to make its roots stronger and its branches more welcoming.

Language is our path to mutual understanding, especially as we have people of so many different nationalities living in Latvia. To all those who have not yet grasped the value of the Latvian language I wish to say: if your home is in Latvia, please strive to learn and speak the language of our people, because good communication skills are a sign of a person's overall intelligence.

Evelīna Balode,
Rencēni Primary School,
Grade 8

Spēks, kas liedz noliekt galvu grūtos brīžos, kas liek celties atkal kājās un triekties uz priekšu, spēks, kas liek apvienoties, lai sargātu savu zemi- lūk, ar šādu spēku ir apveltīta mana tauta.

Velti domāt, ka tas, kas maigs, nav spēcīgs. Mūsu valoda plūst liegi un maigi, nomierina, pārliecina un iedvesmo. Sirms kungs no Kanādas ar smaidu sejā klausās, kā pēc viņa lūguma dziedam šūpuļdziesmu, un atzīst, ka tajā ir spēks. Spēks ir valodā, kas ar saviem divskapiem, garajām skaņām un apaļajiem vārdiem izklausās pēc meža putnu trejljiem.

Manu tautu dara stipru asinis, kas dzīslās plūst un saista mūs ar savu zemi. Cik gan tās nav zemi slacījušas, kad latviešu tautai nācās svešiem kungiem klausīt un izdabāt, lai izdzīvotu, cik gan tās nav lijušas, kad latviešu karavīri bezspēcīgās dusmās mira Tīrejpurvā, asinīm sarkani blāzmojot sniegā.

Mēs smejamies spēku no dabas. Latvieši ir čakla un sirsnīga tauta, kam darba tikums nav svešs un katras dzīvā radībīja mīja. Un zeme tautai dod spēku, valgā, smaržīgā, auglīgā zeme, tik tuva un spēcinoša. Tā vienmēr ir devusi cerību un iespēju izdzīvot.



Manu tautu stipru dara tās vēsture. Tā vēsta, ka jau sensenos laikos latvieši bija stipra tauta, jo kā gan citādi Lāčplēsis būtu stājies pretim Tumšajam bruņiniekam. Lasot latviešu tautas teiku un pasaku grāmatas, teju katrā var lasīt par latvju bāliju, kas izmanībā pārspējis pašu velnu, vai par sērdienīti, kas ar savu labestību un tajā pašā laikā drosmi aizstāv pati sevi un citus, pārestības māktos. Jau latviešu tautas folklorā atklājas mūsu tautas mentalitāte – neparastais spīts, kas mūs caurauž no paaudzes paaudzē, drošsirdība, izmanība, prasme vienmēr tikt cauri ar veselu ādu un nebeidzama mīlestība pret savu zemi. Latviešu tautai pieder diženas dvēseles. Vienmēr atradīsies kāds, kurš būs gatavs ziedoties.

Manu tautu stipru dara kopā būšana. Varētu šķist, ka latvieši labprātāk atrodas vienatnē, paši ar sevi, neienirstot lielās Jaužu masās, dzīvošanai izvēloties viensētas, tā uzņemot sevī lielu gara spēku. Un tad, kad tauta sanāk kopā, lai svinētu svētkus, dziedātu un dejotu, tajā ir nenogurdināms spēks un vienotība. Tādos brīžos tā izstaro spēku, pārliecību par sevi, par Latviju un tās nākotni. Mana tauta ir stipra.

Elīna Zvejniece,
Sunākstes pamatskolas
9. klase

 The invisible strength that will not let you give up in a moment of hardship, but instead rise up again and keep moving forward, the strength that calls for people to be united and protect their land – this, then, is the inner strength of my nation.

It is wrong to assume that being gentle is a sign of weakness. Our language is gentle and fluid, it is calming, reassuring, inspiring. An elderly gentleman from Canada asks that we sing him a lullaby and listens and smiles as we do, and says: yes, there is strength in that song. There is strength in this language with its long vowels, many diphthongs, and rounded words sounding bubbly like bird song.

My nation is made strong by the blood running through our veins binding us to this land. How much blood has been shed for this land, when the Latvian nation was forced to obey foreign powers that ruled over it in order to survive. So much blood has been shed, when the Latvian soldiers fought and died for our freedom in Tīrelpurvs Bog, their blood shone red on the white snow.

Our nature fills us with strength. The Latvians are a nation of strong work ethics, people who value their work and feel love for all living beings. This land has always given strength to our people, this very earth, its rich, fertile soil, so close and so strong in itself. It has always given us hope and a means of survival.

My nation is made strong by its history. Legends tell us that even long ago, the Latvians were a strong nation – how else could Lāčplēsis have stood up to the Dark Knight? Reading Latvian folk tales and legends, we meet many young men who outwitted the devil, orphan girls who out of the kindness of their hearts manage to defend themselves and also other people in need. The typical mentality of our nation finds expression in our folklore: unusual patience and tenacity that is inherited from generation to generation, our courage, wisdom and ability to somehow make it through adversity along with a boundless love for our native land. The Latvian nation has given rise to some great souls. Throughout time there has always been someone ready to sacrifice everything.

My nation is made strong by its unity. It may seem that we are a nation of introverts, wishing to be alone rather than part of large crowds, choosing instead – as is traditionally believed – to live apart in separate farmsteads, and in this way developing the virtues of the spirit. But when my people come together to celebrate, to sing and dance, they are full of limitless strength and a sense of unity. At moments like these, my people radiate an inner strength, a confidence in themselves and in the future of Latvia. My nation is strong.

Elīna Zvejniece,
Sunākste Primary School,
Grade 9

Manu tautu dara stipru,
To dvēseļu gaisma, kas palika
Tēvzemes ārēs par brīvu Latviju,
Lai šodien es būtu, mana ģimene būtu,
Lai Latvija pasaules kartē būtu.

Manu tautu dara stipru
Tā dziesma, kas skan cauri laikiem,
Mātei pusbalsī aijājot,
Svešumā un tundrās, skumji apdziedot,
Dziesmu svētkos pār Latviju viljōjot.

Manu tautu dara stipru
Tas vienkāršais latvietis, kas mīl
Uzartu vagu, ar katru sirdspukstu savu,
Katrū slaidu egli savā mežā,
Katrū piebriedeušu graudu plaukstā.

Manu tautu dara stipru,
Tas prieks bērna acīs, kas rodas,
Kad mamma un tētis kopā smejas,
Kad, svētkus svinot, visi ir kopā,
Un gaisma mirdz latviešu acīs.

Margarita Jauģiete,
Šķibes pamatskolas
8. klase

Mana ģimene dzīvo laukos. Abi vecāki ir zemessargi. Mēs ar brāli piedalāmies jaunsargu nodarbībās, apmeklējam Jaunsardzes nometnes un sporta spēles. Mana sešgadīgā māsa arī domā, ka skolā iestāsies jaunsargos. Ikdienā mēs nelietojam skajus vārdus par patriotismu, bet, kad pienāk Lāčplēša diena, mūsu ģimene dodas lāpu gājienā. Ceļš līdz piemineklim ilgst kādas desmit minūtes, bet šajā īsajā laikā tiek iegūts daudz emociju. Rokās mums ir svečītes,

kas noliecam kā piemītas zīmi par Latvijas brīvību kritušajiem. Šādi pasākumi saliedē tautu, dod spēku un pārliecību nākotnei. Esmu lepns par tiem, kuri Tēvzemes nedēļā nēsā pie apģērba sarkanbaltsarkano karodzīgu. Varbūt tas liekas maznozīmīgi, bet tas cilvēkus padara staltākus un pašapzinīgākus.

Dāvis Cīrcāns,
Dzelzavas pamatskolas
9. klase



My family lives in the countryside. Both of my parents are members of the National Guard. My brother and I attend classes and sports events organised by the Youth Guard. My six-year-old sister also wants to join the Youth Guard at school. Normally we don't talk a lot about patriotism, but on Lāčplēsis Day – the day we remember those who fought for Latvia's independence – our entire family walks in the torch procession. The walk to the monument takes about ten minutes, but this brief amount of time is enough to create a lot of emotion. We hold burning candles and later place them solemnly as a remembrance for those who sacrificed

their lives for our freedom. Events like this unify the people, give us strength and belief in the future. I am proud of the people who wear ribbons in our national colours during our Independence Day week. It may seem like such a small thing, but it makes people stand tall with a new sense of confidence.

Dāvis Cīrcāns,
*Dzelzava Primary School,
Grade 9*

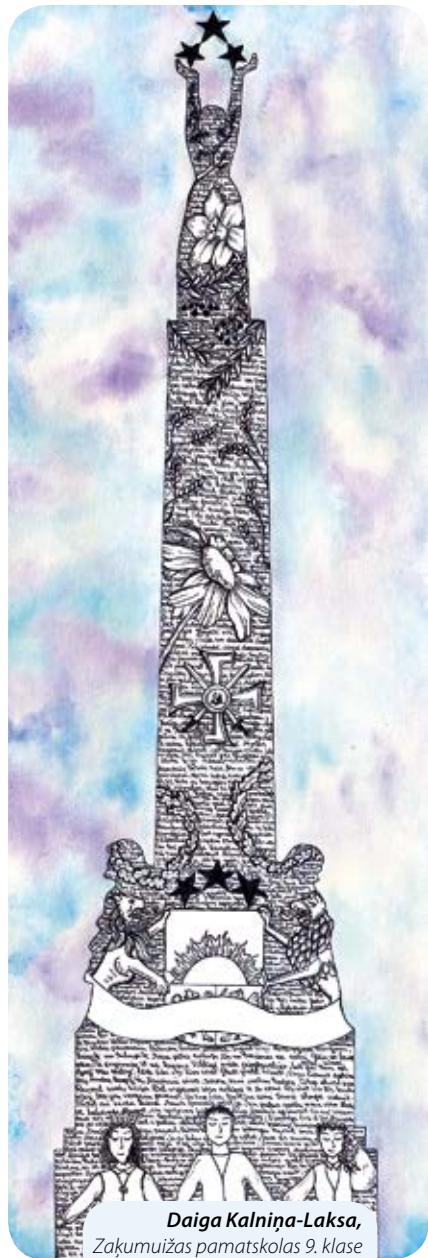
 My nation is made strong
By the light of the souls
Who gave their lives for Latvia, for its freedom
So you and I, and my family, could live today
So Latvia would be on the world map today.

My nation is made strong
By our song resounding through the ages:
When a mother softly hushes her baby,
A sad voice sings in foreign lands or faraway tundra
Or our Song Festival's harmonies echo across Latvia.

My nation is made strong
By that ordinary Latvian who loves
A freshly ploughed field, with each beat of his heart,
Every pine tree in his forest,
Each piece of mature grain in his hand.

My nation is made strong
By the joy in a child's eyes
When mom and dad laugh together,
When we all come together to celebrate,
When there is light in all our eyes.

Margarita Jauģiete,
*Šķibe Primary School,
Grade 8*



*Daiga Kalniņa-Laksa,
Zakumuižas pamatskolas 9. klase*

Mums pieder dzeltenās pienenes, mums pieder rasas lāses smilgu galos, mums pieder Jāņu ugunskuri, mums pieder saules atspīdums zilajos ezeros, mums pieder rupjmaize un vēl medus tai virsū, mums pieder „Dievs, svētī Latviju!”, mums pieder ozoli ar visām ozolzīlēm, mums pieder mūsu pašu mīlvārdi un dusmu vārdi, mūsu dziedamvārdi un klusuma vārdi. Vārdi veido mūsu valodu, ja tās nebūtu, tad arī latviešu tautai nebūtu lemts pastāvēt. Mūsu valoda mūs satur kopā, tā ir bijusi viena no galvenajiem balstiem, kas noturējusi latviešu tautu virs zemes, neļaujot svešnieku zābakiem mūs iemīt dziļi zemē.

Mūsu valoda ir mūsu dārgums, kas mūs dara bagātus, stiprus, pārliecinātus. Tā ir mūsu spēka avots, kuru paši bieži vien mēdzam aizbērt ar visādiem svešiem vārdiem, kas sāpīgi spiežas iekšā mūsu tautā.

Jonatans Siders,
Ventspils 4. vidusskolas
9. klase

Atceros manas krustmātes stāstu par to, kā viņa pavadīja starptautiskajā karavīru misijā uz Irāku savu dēlu. Bailes, nezīja, mūžīgs uztraukums bija viņas sabiedrotie, kamēr dēls atradās

īstā karā. Prieka asaras un milzīgs lepnums bija ar viņu kopā, kad dēls atgriezās. Bet varēja taču arī nepārnākt. No kara ne visiem ir lemts atgriezties. Krustmātes dēls atcerējās vienu karavīra dzīves epizodi. Tonakt viņam bija jābūt nomodā. Nomodā par visas nometnes karavīriem. Irākas debesīs spoži mirdzēja zvaigznes. Dēls domāja, ka tādas pašas zvaigznes mirdz arī pār viņa mātes mājām Latvijā. Taču sirdi pēķēji pārņema divains nemiers, šķita, ka tūlīt sāksies uzbrukums nometnei. Dēls ātri domās atkārtojis veicamos uzdevumus, sākoties uzbrukumam. Visu zinu, savus biedrus nosargāšu! Tad viņš pavēries zvaigžnotajās debesīs. Viena zvaigznīte mirdzējusi spožāk par citām, un, tajā veroties, dēlu pārņemis silts miers. Tālu Latvijā, manas krustmātes mājas logā, arī tonakt mirdzēja viena zvaigznīte, kura bija spožāka par citām. Mana krustmāte, tajā veroties, lūdza, lai visi labie spēki pasargā dēlu, kurš tonakt tālajā Irākā sargāja simtiem savu biedru dzīvību. Noklausoties šos stāstus, man šķita, ka milzīgā mātes mīlestība, kura tonakt no Latvijas mirdzēja tālās Irākas zvaigznītē, nosargāja gan krustmātes dēlu, gan viņa biedrus.

Ina Jajus,
Bauskas 2. vidusskolas
12. klase

 The yellow dandelions are ours and also the bent grass glistening with dew drops, the midnight bonfires on Midsummer's night are ours and also the sun's reflection in our serene blue lakes, our rye-bread belongs to us and so does the honey on top and our national anthem "God, bless Latvia!" is our very own, the oaks and all their acorns are ours, the words of love and anger we speak belong to us as do our words of song and silence. Words make up our language, without it our nation would not exist. Our language binds us together, it has always been one of our stable anchors that has kept our nation above water and kept foreign boots from grinding us deep into the earth. Our language is our treasure; it makes us prosperous, strong, and self-assured. It is the source of our strength, a living spring that we often tend to fill up with foreign words, which cut deep into the fabric of our nation.

Jonatans Siders,

*Ventspils Secondary School No. 4,
Grade 9*

 I remember my aunt telling me how she saw her son off on an international military mission to Iraq. Constant fear and anxiety filled her life while her son was serving in an actual war. She had tears of joy and pride when her son came home. But he might not have returned.

Not everyone returns from war. Auntie's son told us an experience he'd had in war. That night he had to stay awake. He was on guard to protect the lives of all the troops in his military unit. The stars shone bright that night in Iraq. Her son thought of how these very same stars shone over his mother's house in Latvia. A sudden sense of disquiet filled his heart; it seemed that at any moment they would be attacked. And her son quickly went over everything he had to do in the event of an attack. I know everything I need to know, I'll keep my comrades safe! Then he looked up at the starlit sky. One star shone brighter than all the others, and as he gazed at it he was filled with inner peace. That night in Latvia, a star was shining through my aunt's window, which was brighter than all the others. As she gazed at it, my aunt prayed for her son's safety, who was on guard that night, protecting the lives of hundreds of his comrades. Hearing this story made me think that the greatness of a mother's love radiating that night from Latvia through that star in the skies above Iraq, kept not only her son safe, but also his comrades.

Ina Jajus,

*Bauska Secondary School,
Grade 12*

Manas tautas spēks tiek nodots citiem ar „Saule, Pērkons, Daugava” vārdiem, jo tā ir kā himna un sevī slēpj neatlaidīgo latviešu cīņu par brīvību, Baltijas tautu vienotību un mūsu tautas kultūrvēsturisko vērtību. Tā atgādina mums, ka mēs esam saistīti cits ar citu ar neredzamiem pavedieniem, kas vibrē dziesmas izpildījuma laikā. Šis skaņdarbs liek celties kājās, un sirdī iemiesojas lepnums par Tērvzemi, bet dvēselē paliek rūgtums par mūsu tautiešu mokām un ciešanām.

Mūsu spēks ir maizē, kas izsenis latvietim bija ne tikai sāta devēja, bet arī sūra darba simbols, kas ir svēts un godināms. Ja maizīte nokrīt uz zemes, tā ir jāpaceļ un jānoskūpstā. Šādi mūsu tautiešus māca jau no bērnības godāt svešu darbu un izturēties pret to ar bijību. Klaipīņš, pēc senām tradīcijām cepts, tiek apveltīts ar dvēseli, tāpēc to tik dāsni dāvā visiem – lai izrādītu nesamākslotas rūpes un cieņu. Darbs latvietim mūždien ir bijis galvenais tikums. Kamēr ķermenis vēl pilns enerģijas un sirds pilna kvēlas liesmas, jāstrādā par labu sev un citiem. Raupjas rokas, sviedraina pierē, stingrs skatiens un augums tika godināts, nevis izklaidīgums un tukši vārdi. Jauni, vingri ķermeņi spīd pļavā vasaras karstajā svelmē. Jaunieši nesūdzas, jo darbs, ko viji dara, norūda dvēseli un padara spēcīgu miesu. Šo vīziju man uzburi tautasdziešmas.

Zemīte latvietim vienmēr ir bijusi svēts spēka avots. To godāja, sēdamī labību, un, savākdamī ražu, pateicās Jumim. Plikām pēdām rasainā zemē, rīta agrumā stāvēdamī, tie uzsūca enerģiju, kas Jāva strādāt no ausmas līdz rietam, muguru neatliecot. Tik tuvs latvietis ir dabai, kas viju ir radījusi, un tik spējīgs pateikties tai no sirds bez tukšiem, skaljiem vārdiem.

Mūsu nogurušās, sastrādātās rokas ceļ tautu debesīs, bet klusa godbijība pret pagātni uztur Lāčplēša garu. Varbūt vēstures brūcēm nemaz nav jāsadzīst, tās joprojām sūrst un atgādina par laiku, kad tikai cerības deva spēku. Pagātne brīdinot dara stipru.

Arīna Muravjova,
Rēzeknes 5. vidusskolas
11. klase



Latviešiem ir jādodas pasaule, lai cik tā būtu disharmoniska un saraustīta šobrīd, un jāmeklē dažādi ceļi, lai atrastu savu vietu dzīvē. Absolūti nepiekritu arhetopiskā latvieša allaž pieņemtajam, ka ārējā pasaule ir jauna un naidīga - to apgalvoju tādēļ, ka latviešu klasiskajā literatūrā vispār nav sižetu, kur varonis dodas prom, lai turpinātu dzīvi tur, ārpusē. Jā, protams, izņēmums ir Dullais Dauka, bet latviešu

 My nation transmits its inner strength through the words of our song "Sun, Thunder, Daugava", as this is a song coded with motifs of the Latvian people's unwavering struggle for independence, the unity of the three Baltic nations, and the cultural and historical heritage of our country. This song reminds us that we are connected to each other by invisible strings, which vibrate when this song is sung. This music makes us rise up and feel a deep sense of pride in our native country, but also a bitter ache because of our nation's difficult past and the suffering earlier generations have experienced.

Our strength is in our daily bread, which for Latvians has always been so much more than just food, it was and is a symbol of hard work, and as such deserves to be honoured and held sacred. This is how we teach our children from an early age – to treat other people's hard work with dignity and respect. A loaf of bread, baked according to ancient tradition, is also endowed with its own spirit, and when it is generously shared with other people, it becomes a way of showing care and respect. For Latvians, work has always been our most treasured virtue. As long as the body is full of life energy and the heart still burns bright, a person must work for their own benefit and that of others. Traditionally, our people honoured work-worn hands, sweat on the brow, and a determined look and posture, not empty words and superficial desires. Young, energetic

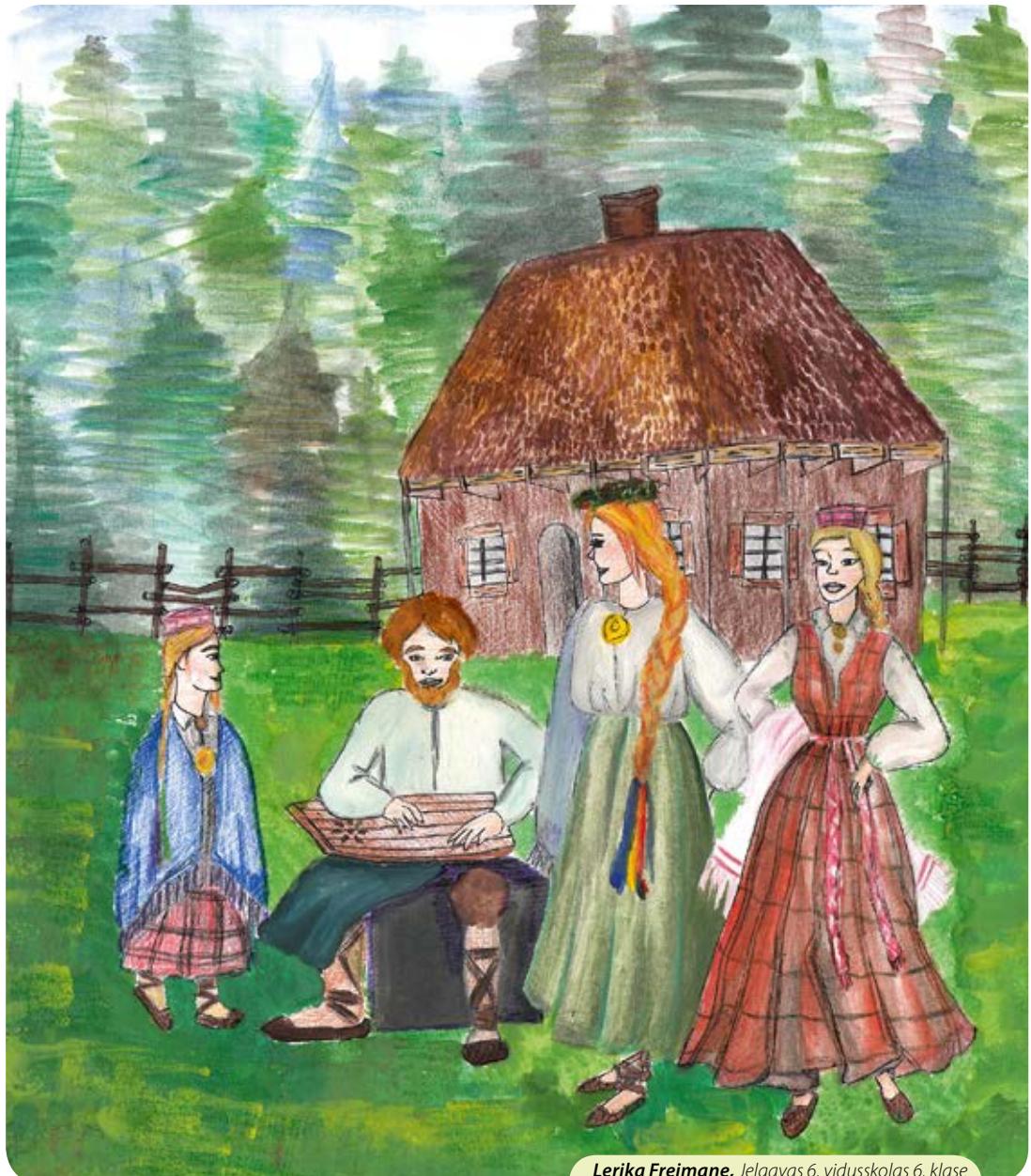
bodies in motion on a sunlit pasture on a hot summer day. These young people do not complain, because their work makes their spirits and bodies stronger. This is the vision I get from our folk songs.

Land has always been a sacred source of power for the Latvian people. It was honoured during planting season and thanked during the harvest. Standing barefoot on the damp earth in the early morning, they absorbed the earth's energy, which allowed them to work from dawn to dusk without stopping. Nature gave us life and we, Latvians, are so close to it that we can thank it from the bottom of our hearts without loud, empty words.

Our worn, weary hands raise us up as a nation, while humble remembrance of our past keeps the spirit of Lāčplēsis alive. Perhaps history's wounds don't even need to fully heal, they remain sore and remind us of the times when hope was the only source of strength. Painful history may act as a warning and make us stronger.

Arīna Muravjova,
Rēzekne Secondary School No.5,
Grade 11

 atvians should go out into the world, no matter how chaotic and divided it may be at this time. People should be bold and go looking for different paths in order to find their own place in life. I am totally against the traditional Latvian notion that the outside world is bad and dangerous – and I say that, because our classic literature lacks any story motifs



Lerika Freimane, Jelgavas 6. vidusskolas 6. klase

apziņā ir sen pieņemts kopējs spriedums, ka jūrā viņš viens aiziet bojā. Bet ja nu viņš laimīgi dzīvo kaut kur Nujorkā vai Jaunzēlandē, izglābīs ar kādu kuģi, tāpat kā es Beļģijā dzīvoju jau 11 gadus. Un mana latvietība nekur nav zudusi vai mazinājusies. Tā ir stipra, noturīga, un savā dzīvē gribu izdarīt daudz un caur to palīdzēt Latvijai attīstīties un reizē klūt varenākai. Došanās pasaulē taču nozīmē attīstību, savu horizontālu un vertikālu paplašināšanu; tā noteikti nav muguras pagriešana un novēršanās! Šo atziņu pirmsākumos arī ieguvu savā ģimenē, un zinu, ka būšu tas pavediens, kas nākotnē Latviju darīs košāku, interesantāku, varošāku, vienotāku un caur to arī stiprāku.

Patiešām! Kad jau vairāku Dziesmu svētku noslēgumā dzirdu R. Kaupera un I. Cipes „Mana dziesma”, vienmēr jūtu saviļojumu un sirsnīga, silta spēka pieplūdumu tieši savā latvietības apziņā. Tās ir tās mūsu dzīvās tradīcijas, to spēks, mūsu saknes un nākotne! Gods un lepnums būt latvietei - mīlu šo izjūtu.

Ance Martinsone,
Briseles II Eiropas skolas
11. klase



where the hero leaves to continue life somewhere out there, on the outside. Yes, there are a few exceptions, like Daring Dauka, but the way Latvians usually view his story is that he definitely perished when he went out to sea, because he was all alone out there. But what if he found his way to, say, New York or New Zealand, what if he got rescued by a ship and started all over? I have been living in Belgium for 11 years now. And my sense of being Latvian has not vanished or faded. It is as strong as ever and I am determined to do many good things in my life and in that way also help Latvia develop and become great. Going out into the world leads to growth, an expansion of one's horizontal and vertical dimensions, and it definitely is not turning one's back on Latvia! I first came to this conclusion in my own family, and I am sure I will be a thread that will make Latvia brighter, more interesting, more able, more united and through all of that also stronger. Really! When I hear the song "Mana dziesma" — "My Song" by R. Kaupers and I. Cipe at the closing concert of the Song Festival, I always feel deeply moved and a warm, kind-hearted strength reaching to the core of my sense of being Latvian and reinforcing it. Those are our living traditions, their power, our roots and our tomorrow! I am proud to be Latvian – and I love this feeling.

Ance Martinsone,
European School of Brussels II,
Grade 11



Dita Dembovska, Dricānu vidusskolas 11. klase

Latvija man ir visīstākās mājas ar visskaistākajiem mežiem, viszilākajām upēm, viskošākajām pļavām. Šeit, mazajā zemes gabaliņā, ir visgardākā rupjmaize un viszalākie lauki. Te dzīvojam mēs – latvieši. Mēs dziedam savas valsts himnu un svinam 18. novembri kā valsts svētkus. Te ir mūsu zeme un mūsu spēks.

Mēs runājam latviešu valodā. Tā ir Joti sena un skaista valoda. Mūsu tauta gadsimtiem ilgi ir kopusi savu valodu, lai tā neizmirtu. Latviešu valoda ir mūsu tautas spēka avots. Es lepojos ar savu dzimto valodu. Zinot latviešu valodu, es varu izzināt mūsu senču gudrības.

Es esmu un gribu būt savas tautas spēka graudiņš, lai Latvija klūst stiprāka un skaistāka, un latviešu tauta dzīvo vēl ilgus jo ilgos gadus.

Elīze Anna Buša,
Valmieras Pārgaujas sākumskolas
4. klase

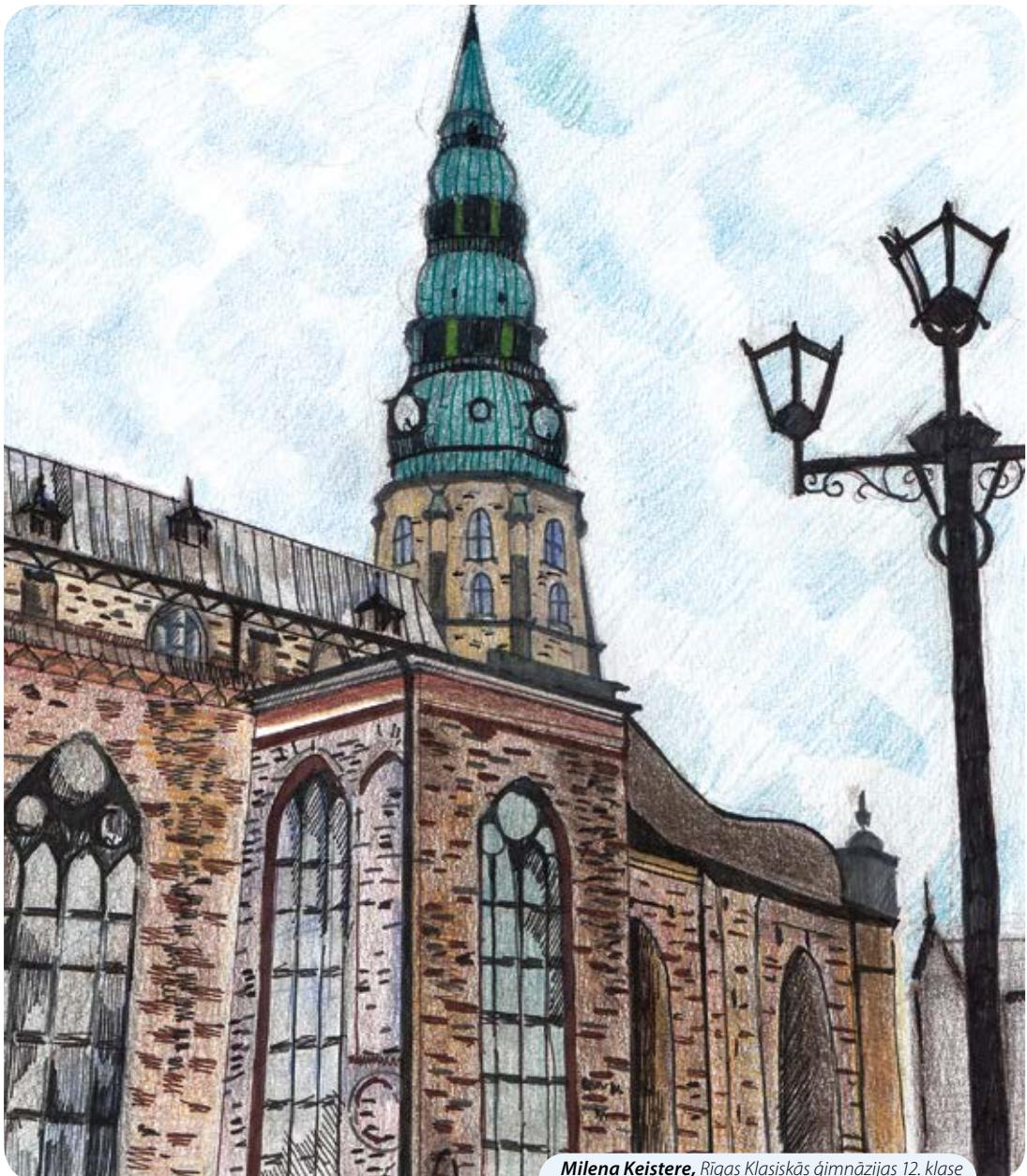


Latvia is my beloved home and it has the prettiest forests, bluest rivers, and brightest meadows. The most delicious rye bread and greenest fields are right here, on this tiny speck of land. And we, the Latvian people, live here. We sing our country's national anthem and celebrate its birthday on the 18th of November. This is our land and our strength.

We speak our Latvian language. It is ancient and very beautiful. For centuries our nation has preserved and nurtured its language. The Latvian language is truly a reservoir of strength for our nation. I feel proud of my native language. Knowing my language well enough allows me to explore and understand the wisdom of our ancestors.

I am and will remain a part of what makes my country strong, so that Latvia can become ever more beautiful and strong, and so the Latvian nation can continue to live for many, many more years!

Elīze Anna Buša,
Valmiera Pārgauja Primary School,
Grade 4



Milena Keistere, Rīgas Klasiskās ģimnāzijas 12. klase

Manas tautas fiziskā spēka pamats ir zemē iearts un iesēts, kad mūsu senči ar sviedriem veidoja savus līdumus, lai tēvu zeme būtu sakopta un kuplās ģimenes būtu pabarotas. Tāpēc ir skumji skatīties, ka tagad viņu darbs aizaug ar kārkliem un mājas pārvēršas vientujās pagātnes drupās. Manas tautas dēli un meitas meklē patvērumu pie citām tautām, bet nesaprota, ka tur vienmēr būs svešinieki un ka tikai savu senču zemē var rast spēku un pašapziņu.

Mana tauta... Vai tu vairs esi tikai mana? Vai mūsdienu atklājumi, sasniegumi un krizes Tavā tautumeitas sejā nav ievilkus grumbas? Es tās neredzu, bet jūtu. Tavi soļi kļuvuši smagāki, jo mēs – Tavas dzīslīpas – sevi esam Jāvušas ieplūst daudz kam, kas vājina Tevi. Piedod, mana tauta, ka tik daudzi aizmirst, ka spēks ir vienotībā, nevis izklišanā pa pasauli.

Kamēr skanēs mūsu unikālā, lai arī daudziem par smagu šķietamā, valoda, kamēr līkumiem tecēs mūsu likteņupe Daugava, kamēr cilvēki lūgsies „Dievs, svētī Latviju!” un sirdi savījos dziesma „Saule, Pērkons, Daugava”, tikmēr mūsu tauta būs stipra. Mēs katrs esam tās stipruma balsts – ar saviem mazajiem un lielajiem darbiem katrs savā vietā un laikā!

Neaizmirsīsim, ka vēl joprojām esam tie paši garā stiprie, drosmīgie, pašaizliedzīgie, tie, kuri vienotībā spēj uzveikt ne tikai šķēršļus, bet arī līksmot un priecāties.

 The source of my nation's physical strength has been ploughed and sown into this land when our ancestors struggled with sweat on their brows to turn overgrown fields into rich farmland, to keep their ancestral land beautiful and their large families fed and nurtured. It is sad to watch their hard work become overgrown and their farmsteads turn into desolate ruins. The sons and daughters of my nation are seeking refuge with other nations, not understanding that in a foreign land they will be forever outsiders, and only in the land of their ancestors can they find strength and self-confidence.

My nation... Are you still only mine? Have modern discoveries, achievements and crises not left deep lines in your face? I do not see them, but I sense them. Your gait has become heavier, because we – your veins – have allowed many things into us that weaken you. My nation, please forgive us for forgetting that our strength lies in unity not by scattering across the world.

For as long as our unique language, difficult as it may seem to some people, continues to be heard, for as long as the Daugava – river of our destiny – continues its journey to the sea, for as long as our people ask that "God, bless Latvia!" and our hearts rejoice at the sound of "Sun, Thunder, Daugava" – our nation will stand strong. We can all foster that strength through large and small actions, each in our own time and in our own way.

Mums jānosargā sava karoga krāsas, tāpēc kopīgiem spēkiem jāaizstāv Latvijas sirds – valsts, dvēsele – valoda un dzīvības elpa – tauta.

Normunds Kaulakans,

Rēzekne 5. vidusskolas

11. klase

Let us remember that we are still the same brave and bold people strong in spirit, not only able to come together and overcome great obstacles, but also to join hands in joy and celebration!

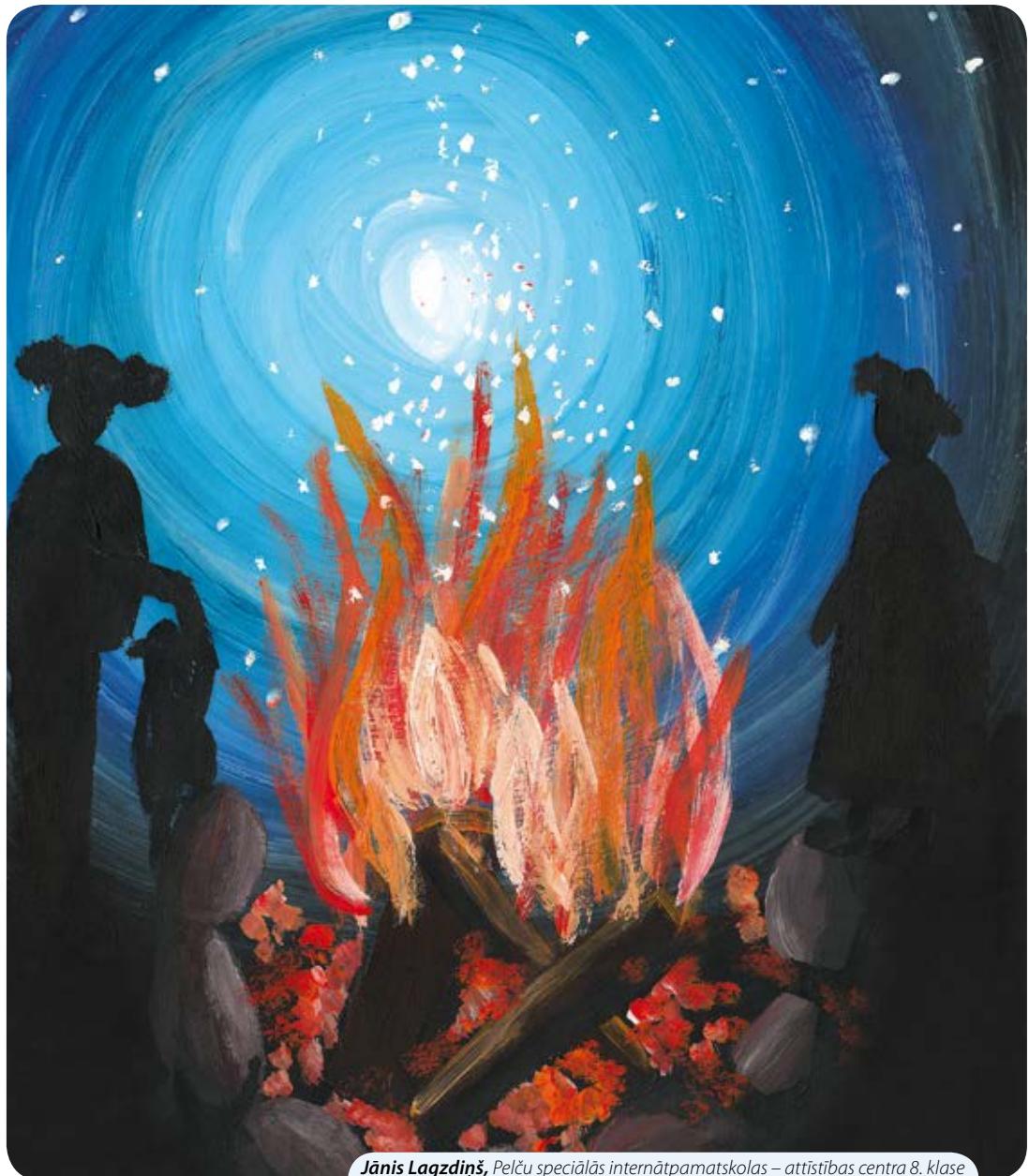
We must protect our national colours and so with shared effort we must defend Latvia's heart – our land, its soul – our language and its breath of life – our nation.

Normunds Kaulakans,

Rēzekne Secondary School No. 5,

Grade 11





Jānis Lagzdiņš, Pelču speciālās internātpamatskolas – attīstības centra 8. klase

Skolēnu veltījums Latvijai simtgadē „Kas manu tautu dara stipru”

„...Mana tauta ir sudrabkalts Nameja gredzens, kura vijumos iepīts spēks, drosme un neatlaidība. Mana tauta ir pastalās sietas kājas, kuras uz zemes iekrāso mūziku dejas rakstos. Mana tauta ir tās sadotās rokas pāri visai Latvijai, kur tik ilgi ar varu pagemtus grožus turējušas svešas. Mana tauta ir uzvaras sauciens pasaulē, kad tās mazākumu atspēko talants, spējas un neatlaidība. Mana tauta ir zirnekju tīklos ievītas teikas, liepzieda smaržā aizmirsušās pasakas un sakāmvārdi..”



Justīne Dižpētere,
Elejas vidusskolas
11.a klase

A centenary gift to Latvia from its students "What Makes My Nation Strong"

"My nation is the silver ring of King Namejs, which holds hidden strength, courage and tenacity within its designs. My nation is a pair of feet in simple peasant shoes marking the rhythms of music upon the earth with dance. My nation is the meeting of warm hands forming a chain across all of Latvia, holding the reins that were once tightly held by strangers. My nation is the happy shout out of victory when its small size is of no significance in the face of its talent, abilities and dedication. My nation is age-old folk legends and grandma's fairy tales wrapped up in the soft fragrance of linden flowers."

Justīne Dižpētere,
Eleja Secondary School,
Grade 11A

ISBN 978-9984-829-61-6



9 789984 829616